

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) חש"י ד"ה שמונת וס"ה חס"ה
הס"ד יחל"כ מ"ה אשר חטא
מדה"י לתשוב:

גליון הש"ס

לכ מ"ב חדרים חגיגה:

מוסף רש"י

הקריבו מה ת"ל. בעלת הסוף
מחזיק והקריבו הסוף אל המזבח,
מה ת"ל. הלא מחזיק והקריבו מן

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

זכור ואין ידוע איזו ילד
טויר: מביאות. אינו נאס

[illegible]

א) ע"כ ש"ך לר"ד ע"כ

ארבעה מחוסרי כפרה פרק שני בריתות

לכם הקשטיו. במקפת ולא כל קרנטיסכם ומיור עולה מסתבר דמשרא
דמורה כללי: מילע ועצילע והרלאס דמיס. מפרש לקמן: והקריבו. גבי
עולות השוף דנדרה בירקא: והקריב. משמע קרנן שלם: כל העס
היוצאים. בשעת יציאתן מלך: בדמיד. דס פסח ודס מילע: הרלאס דמיס.

יכול שאני מרבה אפיו
אורך יעשה אשר יר
כל שעולה לאשים אפ
תעשו בן יעשה מה א
מני דמים א מה אחר
עולה וטלמים ח (ל) ב
הקשתי ולא מ (א) ב
אומר ככם כאבותיכם
לבית אלא במילה א
הם לא יכנסו לבית
והרצח דמים מ (א) ב
מצינו בכל התורה ב
להקל עליו: ולא והתני
שנאמר בתורים י ויהק
על עולת העוף לא י
הקריבו יאפ פרידה
אשכחן והאיכא יולדת

לפתחת משום דאמרי
אבותיכם לא נכנסו אל
היוצאים אל נמי מרחיב
בדמך חי וגו' הרצאת
מנל דרביי וי"ק משום
ואלא מעתה הדינא
ויכי גור אתכם גר א
לקוין אר"ש כבר נמנע
אורי בר גרשום אמר ר
דת"ר ז"ל תושב י
מנע ר' אומר כישרד
ישראל בחול ז"ל רש"א
עושין מלאכה בשבת
כשוג דבא על שפחה
מביאין קרבן אחד על
מביאין אחד עלילת
שנמא טומאות הרבר
באל האשם י"א על האש
י"באלי האשם ונסלה
שנמא: מנל י"א דכתיב
אומר י"א כפתח בתי
פתאום אל משה י"א תני
ונסתר ופתאים עברו
ומשכתי ארנם י"א מוד א
ולא יתורב רבא חמי י

אונס ה"א יו כי מיתו קרבן בשוגג מיד דהוי אהורח כ
הוא לגלוי עליה דפתאום דאונס יומיד הוא דאפי' הכי
ונעלם כאן לא נאמר ונעלם ילחייב על ¹⁵ (השוגג במז
העדות: חמשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה:
לעילי הבתן באל האשם ¹⁶ על חטאנו אשר חטא מלמד ש
לו מחטאנו אשר חטא לעשות מיד בשוגג והא קרא כ
מינה רבי חננא מירנאה מר' יוחנן ¹⁷ הבא על חמש ש
או שנה חייב אחת אמר ליה חייב יעל לא אחת ו
אין שנה אחת גופי מוחלקי ה' שפחות גופי מוחל
אמרת נבי עריות יאשה' ¹⁸ חלקל על כל אשה ואשה

תוספות וזרזין על העם. שמועז שולח הרבה ושלמים הרבה ששמועז דמס ל
למנהיגין וזרזין עמלה: צריך שישייר חובב בר לא דמי למנה ויזנה
נקמה: בישראל ברם. דמיסה עמלה סמוי היה ולא שמיסה. הלככה ברם.
ולא לחסרם: דה"א כי ביהוה הרבה ברם.

[illegible]

יבול שאני מרבה אף" (ל) פירוש מנחת נקמים שהיא כולה לאדם: **ל"ח** בבם בנה. מני לחומר מדעיל השתא לעוף אחרתבא" (נ) **דכתיב** כי מולידים היו כל העם. פירוש שכלו עצמם ביצירתם ממזרים ואע"פ שזאתו שהיו נמולדים בימי אברהם לא מלו אותם

צִיָּלָה מִזֵּרֶם (ג) מִתּוֹ מִעִירָק כְּשֶׁמֶלֶךְ
עָמְלָן יָבֹא בְּכִרְכָּה הַיְּהוּדִים וְהַסִּיִּי
מִשָּׁרָף אֲרוֹנוֹת וְכֵן יָבֹא עִמָּה עֲנָנִי:
וַיִּשְׁלַח אֶת נֶגֶד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזֹב
צִיָּוֹת וְאֶרֶץ דְּפִלְתִּי הָהֵם
פִּרְקָן (פ) פִּרְתַּי תִּחַסֵּם (וַחֲסִים קִטוֹ) אֲלֹמֶה
דִּלְמָר עֹלֹת תִּחַסֵּם הַזֶּה וְיִחַסֵּם אֲלֵיכֶם
עֹלֹת מִחֵד (הַזֶּה) וְיִחַסֵּם לְכָל שֶׁהֵקִינִי הִכְרָה
עֲלוּתָם: (ז) (לַעֲמִיל לְבָבִי) נָבִי עֲדָרָה
עֲזִיבָה פִּיכָחָה לְעֵצָה: (ח) אֲנִי קָסָה לְפִי
דִּפְרָק הַחֹלֶן (יִבְמֹת מַחֲ) דִּקְאֲמֵר יִנְשֵׁם
אֶת מִתְקָר הַזֶּה וְהָרֹג עַד חֹשֶׁךְ פִּי קִנְיֹנִי
שִׁקְלִי עֲזֹר שָׁלֹחַ לְעֵזְרִי עֲזֹרָה כֹּחִיכִים
וּתְחַלֵּל שִׁנַּת כְּעֹדֶר כֹּחִיכִים וְהִכָּה
אֲחֵרָה נָבִי חֹשֶׁךְ עֲזֹרָה מִלְּחָמָה כֵּן יִחַל
דִּהְיָו מִיִּירֵי עֲנֵינִי שָׁלֹחַ לְעֹשֶׂת מִלְּחָמָה
עֲזֹר עֲזֹר אֶל כָּל עֲשֵׂתִי שֶׁנִּי (פִּקֵּק) מִלְּחָמָה
פִּקֵּק רִי שְׁמֹרֶה לְהִשָּׁת עֲזֹרָה כֹּחִיכִים
לְעֹשֶׂת מִלְּחָמָהוּ נִשְׁחַת צִיָּת יִשְׂרָאֵל
עֲזֹר עֲזֹרָה יִחַל

ש' ביהודה אמר מר מה
תאמר לו כ' בשלמא מילא דכתיב^א מולים היו כל העם
ואעבור עליך ואמר מלך מתבוססת בדמך ואומר לך
מ'ים^ב דכתיב וישלח את נערי בני ישראל אלמ מביה
חצי הים ויורק על העם^ג ואין הואה בלא מביה
ליכא קרבן לא קבל גרים מהו בר אחא ר' עקיב
דור בתוכס' ונח' ת"ד^ד גר בומן אחר צריך שפירש רובע
עליו רכן ויהא בן זכאי וכסלה מפני החקלה אמר רב
ארא בר אחבה הלכה כ' וש' ואיכא דמתני לה על הדא
ותור לעשות מלאכה בשבת לעצמו כישראל בחולין
ב"ט ר' יוסי אומר גר תושב עושה^ה בשבת לעצמו
יחד גר תושב ואחז [עובד כוכבים] עבד ואמה התושבים
עצמן כישראל בחולין^ו מתני' אלו מביאין על הדון
ונזיר שגמא ושבעות העדות ושבעות הפקדון^ז חמשה
בבירות הרבה^ח וחמשה מביאין קרבן עולה ויורד אלו
בבירות הרבה^ט ואבא על שפחה ביאות הרבה^י ונזיר
גמ' הבא על שפחה מנלן דת"ד^{יא} וכפר עליו הכהן
וואשר חטא מלמד שגמרי קרבן אחד על עבירות הרבה
ו מחטאתו אשר חטא^{יב} לעשות^{יג} (שוגג כמזיד): נזיר
י"ב ימות מת עליו בפתע פתאום פתע הו' שוגג וכן הוא
איבה הרפו פתאום הו' אוים וכן הוא אומר^{יד} ויאמר ה'
אידך פתאום ה' עמדי^{טו} וכן הוא אומר עירום^{טז} הרעה
וענשו נכתוב קרא פתאום דמשמע שוגג ומשמע מזיד
כדאמר משמע נמי שוגג דכתיב^{יז} פתאי יאמין לך דבר
הרע אמר פתאום^{יח} דמשמע יז פתאום יזיד ושמע
הרע אמר פתאום^{יט} דמשמע יז פתאום יזיד ושמע

הוא אכל אוכל ומדור אימא לא כתב רחמנא פתק דרשונ
הי רחמנא: ¹⁰ שבעת העדות: מנל דר"ר ¹¹ בכלל נאמר
(¹²): שבעת הפקדון: מנל ¹³ יליף ¹⁴ תחמא תחמא משבועת
יתני קבא על השפחה ביאות הרבה מנל דר"ר ¹⁵ וכפר
הוא רבא אחר על עבירות הרבה ¹⁶ (באיל הרבה) ונסמא
כתיב במדור כתיב אלא אימא לעשות שונג במדור בעל
זות חרופות בהעלם אחת מהו חייב על כל אחת ואחת
ת ¹⁷ מאי שנא מחמש העלמות בשפחה אחת איל ¹⁸
ן ומנל דנבי ¹⁹ שפחה נופין מוחלקין אמר ליה לאו
שפחה נמי כתיב ²⁰ אשר ישכב את אשה שכבת זרע
ורואי

[illegible]

החוקרים בדקו את ההשפעה של גורמים אלו על התנהגותם של המשתתפים, ונתגלו מספר תוצאות מעניינות. ראשית, התברר כי קיומן של חוקים ברורים ופיקוח על ביצועם משפיעים באופן משמעותי על התנהגותם של המשתתפים. שנית, התברר כי קיומן של מנגנוני תגובה לפרת חוקים משפיעים באופן משמעותי על התנהגותם של המשתתפים. ולבסוף, התברר כי קיומן של מנגנוני מניעה לפרת חוקים משפיעים באופן משמעותי על התנהגותם של המשתתפים.

[illegible]

עין משפט
גר מצודה

יא א מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה אל: א
 יב ב מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה ב נחלה אל: א
 יג ג מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה ג נחלה אל: א
 יד ד מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה ד נחלה אל: א
 יו ו מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה ו נחלה אל: א
 יז ז מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה ז נחלה אל: א
 יח ח מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה ח נחלה אל: א
 יט ט מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה ט נחלה אל: א
 כ כ מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה כ נחלה אל: א
 כא כא מה שיש תכל'ת חסדי
 נחלה כא נחלה אל: א

אור השלם

1. וכי יגור אתכם ער או איש
מחוכם לדחיתכם וצושה אשה
רחו נוחו ליל כאשר תעשו
לצושת.
מכבודו מי יד
2. תהיה חשה אחת לכם ולגור
הער חשה שלם לדחיתכם קבם
כבר יצוה לפני ה'
3. והקריבו תבנו אל תחבה
ועלם את ראשו וקסיד
תסבחה תמנה דמו על קסד
המנחה.
קרא ר א טו
4. ואם מן העשו עליה פרכו
ליו והקריבו מן הערשיו או מן
לבו והנחו את פרכו.

[illegible]

השלי כב

14. פה יאמין לכל דבר ועשהו
וכן לאשד: משלי יד טו
15. ואיש מי יושב את אשה
שוכנת זרע והוא שמה נוצרת
לאיש והפדה לא נפרקה או
הפדה לא נתן לה בקרת תורה
לא יומרו בי לא תפדה:
דקרא יט כ

מה מקובצת

[illegible]

א עלה מבבל ולא רצה לקרוא
ה אין מחסר זמן. והיו שטמ
ביא בזב בעל שתי ראיות דהוא
זה בקרבן והשתא לא איצטריך
שטמ דמצטרפין דלילה מחסר
יה לאה גבי חטאת מביאין קרבן
א קרבן. תדע. דמצטרפי אחת